

opføres 800 Kr. til Renter af Straffefanger-
nes Overarbejdspenge. Det viser sig af de
Beretninger, der fremkomme om Straffe-
anstalterne, at gennemsnitlig udgøre disse
Renter 600 Kr. om Aaret. Men Fangerne
faa ikke Renterne, skønt det jo ellers er
den almindelige Regel baade her og alle
andre Steder, at hvem et Kapitalbeløb til-
kommer, ham tilkommer ogsaa den Rente,
som hænger ved hans Kapitalbeløb. Pengene
afgives til Fængselselskaberne. Nu skal
jeg villig erkende, at Fængselselskaberne
udføre en god Virksomhed, som bør støttes
og ogsaa bliver støttet andetsteds paa
Finansloven, og Fængselselskaberne an-
vende ganske vist deres Penge til løsladte
Fanger. Men om de Fanger, hvem Over-
arbejdspenge tilkomme, og til hvem de
udbetales, ogsaa faa deres Renter, er jo
ganske usikkert og er vel ingenlunde Til-
fældet. De Understøttelser, som Fængsels-
skabet giver, kunne fornuftigvis kun komme et
forholdsvis mindre Antal af Fangerne til gode,
de faa altsaa ogsaa de Renter, som de
andre Fanger skulde have haft. Jeg har
derfor tilladt mig at stille dette Ændrings-
forslag, fordi det forekommer mig, at selv
om Sagen i Penge har meget lidt at sige,
har det dog sin Betydning, at man, naar
disse Fanger løslades og vende tilbage til
Samfundet, og det kræves af dem, at de
skulle underkaste sig de Fordringer, som
Samfundet stiller til dem, ved samme Lej-
lighed ikke begaar Uretfærdighed mod
dem. Selv om den ikke er meget stor, er
det dog for den enkelte Fange, om hvem
det drejer sig, noget, som han kan og maa
lægge Vægt paa. Jeg mener, at det har
sin Betydning, at man ved Fangerne Løs-
ladelse viser dem, at ligesom man stiller
Krav til dem fremtidig, saaledes giver
man dem ogsaa fuld Retfærdighed. Derfor
forekommer det mig rigtigt at slette disse
Ord af Finanslovens Tekst. Saa ser jeg
meget vel, at man bør give paa en anden
Konto Fængselselskaberne et tilsvarende
Beløb for at holde dem skadesløse. Derom
er der ganske vist ikke paa denne Finans-
lov stillet noget Forslag. Men naar jeg
ikke har gjort det, har det været, fordi
jeg jo ikke kunde vide, om det kunde
lykkes mig at vinde allerede nu den højt-
ærede Ministers Tilslutning til det Forslag,
jeg har stillet, men hvis den højtærede
Minister kunde slutte sig til mit Forslag,
og hvis det kunde vinde Tilslutning i Rigs-
dagen, vil den fremtidige Forhøjelse af
Tilskuddet til Fængselselskaberne lettelig
kunne ordnes paa næste Aars Tillægsbe-
villingslov. Ved dette Forslag har det ikke

været min Tanke at rette nogen Anke mod
den nuværende højtærede Justitsminister,
idet, som sagt, denne Affattelse af Kontoen
og denne Anvendelse af Pengene er meget
gammel. Efter hvad den højtærede Minister
selv i Finansudvalget har oplyst, stammer
den allerede fra Begyndelsen af 70erne,
men jeg mener, at fordi en Uret er gam-
mel, er der ingen Grund til, naar man er
saa heldig, at Opmærksomheden henvendes
derpaa, ikke straks at foretage Skridt for
at faa den rettet. Jeg vil derfor tillade
mig at anbefale dette Forslag til den højt-
ærede Ministers og det høje Tings Velvilje.

Justitsministeren (Rump): Jeg skal
indskrænke mig til at omtale de Punkter,
med Hensyn til hvilke der er kommet Ind-
vendinger fra Udvalgets Side. Hvad angaar
Ændringsforslag Nr. 66 med tilhørende
Underændring Nr. 67 vedrørende en Under-
støttelse til Sygeplejerske ved Kristianshavns
Strafanstalt, Enkefru Rønne, der har
maattet tage sin Afsked paa Grund af
Svagelighed, erkender jeg Rigtigheden af,
at naar hun faar 420 Kr., er det Maksimum
af, hvad der under sædvanlige Forhold
bevilges. Jeg beklager imidlertid, at Ud-
valget ikke har kunnet følge mig i at tilstaa
hende en noget højere Understøttelse, nem-
lig 500 Kr., fordi der er særlige Forhold
til Stede. Det er nemlig ved Lægeerklæring
oplyst, at hendes Helbred er blevet ned-
brudt ved hendes Gerning ved Strafanstalten;
hun er altsaa før Tiden bleven ude af Stand
til at ernære sig paa Grund af hendes
Gerning ved Strafanstalten, hvad der vel
kunde tale for at give hende en forhøjet
Understøttelse. Naar Udvalget imidlertid
ikke vil gaa ind paa at give mere end 420
Kr., maa jeg jo acceptere dette; men jeg
gør det med Beklagelse. — Naar Udvalget
har ment ikke at kunne tiltræde det af
mig stillede Ændringsforslag, Nr. 71, om
for 3 Aar at tilstaa Distriktslægen i Skagen
et personligt Tillæg af 800 Kr. aarlig, saa
kan jeg vel forstaa det Hensyn, som har
gjort sig gældende, ligesom jeg ogsaa selv
har haft nogen Betænkelighed ved at stille
Forslaget. Her er imidlertid særlige Om-
stændigheder til Stede. Det er en bekendt
Ting, at vore Distriktslæger kun faa en
forholdsvis ringe Løn af Statskassen, under
den Forudsætning nemlig, at de i øvrigt
paa det Sted, hvor de ere, kunne skaffe
sig det øvrige ved privat Praksis. Der er
imidlertid enkelte Steder, hvor der kun er
Plads til een Læge, hvilket netop er Til-
fældet paa Skagen. Der har nu dog nedsat
sig en anden Læge, som er bleven engageret